

prachaNDachaNDItrishatI

——
प्रचण्डचण्डीत्रिशती

——
Document Information

Text title : prachaNDachaNDItrishatI

File name : prachaNDachaNDItrishatI.itx

Category : shatI, devii, otherforms, gaNapati-muni, devI, trishatI

Location : doc_devii

Author : Shri Vasishtha Ganapati Muni

Proofread by : Kaushal S. Kaloo kaushalskaloo at gmail.com

Description-comments : The Collected Works of Vasishtha Kavyakantha Ganapati Muni Vol 2.15

Latest update : July 3, 2013

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 14, 2022

sanskritdocuments.org

प्रयाङ्गयङ्गीत्रिशती

प्रथमं शतकम्

प्रथमो मुकुलस्तम्भकः

वज्रं जम्भभिदः सर्वस्वं नभसः ।

वन्दे वैशिसडं विद्युज्जयोतिरडम् ॥ १ ॥

सा शक्तिर्मरुतामीशानस्य तता ।

व्योमागाररमा सा देवी परमा ॥ २ ॥

सूक्ष्मं व्यापिमडो दृश्यं वारिधरे ।

तत्त्वं ते मरुतां राज्ञः पत्निपरे ॥ ३ ॥

द्वाभ्यां त्वं वनिताशुपाभ्यां लससि ।

अेका तत्र शयी यङ्गायङ्गयपरा ॥ ४ ॥

अेका कान्तिमती भर्तृस्तल्पसम्पी ।

अन्या वीर्यवती प्रायो युद्धसम्पी ॥ ५ ॥

अेका मोडयते शकं यन्द्रमुम्पी ।

अन्या भीषयते शत्रूनर्कमुम्पी ॥ ६ ॥

अेकस्यां तटितो रम्या दीप्तिकला ।

अन्यस्यां सुतरामुग्रा शक्तिकला ॥ ७ ॥

अेकस्याः सदृशी सौन्दर्ये न परा ।

अन्यस्यास्तु समा वीर्ये नास्त्यपरा ॥ ८ ॥

अेका सञ्चरति स्वर्गे भोगवती ।

अन्या भाति नभोरङ्गे योगवती ॥ ९ ॥

अेका वा दशयोः भेदेन द्विविधा ।

छन्द्राणी विबुधैः गीता पुण्यकथा ॥ १० ॥

यद्भिः त्वं वरदं पिण्डे कुण्डलिनी ।
 गीता स्थिन्नशिराः प्राज्ञैर्वैभविनी ॥ ११ ॥
 आहुः कुण्डलिनीं यन्मूढना विद्युताम् ।
 यित्रा सा वयसो भङ्गी बुद्धिमताम् ॥ १२ ॥
 पुत्रास्थिन्नशिराः पुण्यायाऽब्जमुष्मी ।
 आविक्षत् किल तां शक्तिः शङ्कसम्भी ॥ १३ ॥
 तस्माद्वायमवस्थिताम्भोजरमा ।
 उक्ता कृत्तशिराः सा शक्तिः परमा ॥ १४ ॥
 ओजुयस्यभवा तुल्या कापि नते ।
 राजाशेर्जननि स्वर्नाशीविनुते ॥ १५ ॥
 यावन्तोऽवतराः शक्तोर्भूमितला ।
 वीर्येणस्यधिका तेषु त्वं विमले ॥ १६ ॥
 प्रागेव त्वयि सत्यैन्द्रीशक्तिकला ।
 व्यक्ताऽभूच्छिरसि स्थिन्ने भूरिभवा ॥ १७ ॥
 त्वं छिन्ने मडसां राशिः शक्तिरसि ।
 दुङ्गारेण शिपुप्रातं निर्दंडसि ॥ १८ ॥
 भोगासक्तरतिग्राडाङ्गासनगा ।
 बालार्कधृतिभृत्पादाम्भोजयुवा ॥ १९ ॥
 छिन्नं पाणितले मूर्धानं दधती ।
 प्राणानात्मवशे संस्थाप्यानडती ॥ २० ॥
 स्फुरास्येन पिबन्त्युल्लोलानसृजः ।
 ध्वस्तानादधती दृमान् भूमिभुजः ॥ २१ ॥
 डाकिन्याऽनघया वर्णिन्या य युता ।
 रामाम्भाऽवतु मां दिव्यं भावमिता ॥ २२ ॥
 कार्यं साधयितुं वीर्यं वर्धय मे ।
 शित्तं स्वात्मनि यं स्थिन्ने स्थापय मे ॥ २३ ॥
 योगं मे विषयारात्यब्धिं तरितुम् ।
 शित्तं देवि कुरु त्वं साक्षाद्वितुम् ॥ २४ ॥

માન્દારૈરિવ મે ગાયત્રૈર્વિમલૈઃ ।
છિન્ને સિધ્યતુ તે પાદાર્યા મુકુલૈઃ ॥ ૨૫ ॥

દ્વિતીયો બૃહતીસ્તબકઃ

નિખિલામયતાપહરી નિજસેવકભવ્યકરી ।
ગગનામૃતદીપ્તિઝરી જયતીશ્ચરચિલ્લહરી ॥ ૨૬ ॥
વિપિને વિપિને વિનુતા નગરે નગરે નમિતા ।
જયતિ સ્થિરચિત્તહિતા જગતાં નૃપતેર્દયિતા ॥ ૨૭ ॥
મતિકૈરવિણીન્દુકલા મુનિહૃલ્કમલે કમલા ।
જયતિ સ્તુતિદૂરબલા જગદીશવધૂર્વિમલા ॥ ૨૮ ॥
કલિપક્ષજુષાં દમની કલુષપ્રતતેઃ શમની ।
જયતિ સ્તુવતામવની સદયા જગતો જનની ॥ ૨૯ ॥
અતિચણ્ડિસુપર્વનુતે બલપૌરુષયોરમિતે ।
જનનં સુજનાવનિતે જગતામુપકારકૃતે ॥ ૩૦ ॥
સકલામયનાશચણે સતતં સ્મરતઃ સુગુણે ।
મમ કાર્યગતેઃ પ્રથમં મરણં ન ભવત્વધમમ્ ॥ ૩૧ ॥
મરણસ્ય ભયં તરિતું કરુણારસવાહિનિ તે ।
સ્મરણાદ્રસયામિ ગલચ્ચરણામ્બુરુહાદમૃતમ્ ॥ ૩૨ ॥
વનિતાવપુષ્પાણં જગદમ્બ ન વેશિ તવ ।
વિચદ્વિતનોદ્રાણં શિરસેહ વહામિ સદા ॥ ૩૩ ॥
શતશઃ પ્રસૃતૈર્ગ્રણૈઃ મુનિમસ્તકવીચિષુ સા ।
વિપુલે ગગને વિતતા ચરતિ ત્રિદશેશસખી ॥ ૩૪ ॥
વિશતિ પ્રવિધાય પથશ્ચરણસ્ય વિભામ્બગુહામ્ ।
વિહિતસ્ય મમેહશિરસ્યજરે જગદીશ્ચરિ તે ॥ ૩૫ ॥
ચરણસ્ય વિભા કિમુ તે તવ કાયન વીચિરુત ।
વિવિધા વિદધાતિ કથાઃ પ્રવિશન્ત્યયિ ભક્તગુહામ્ ॥ ૩૬ ॥
નિજવીચિવિલાસપદં મમ કાયમિદં જગતિ ।

करणं सुरकार्यकृते तव निस्तुलभे भवतु ॥ ३७ ॥
 मम वर्षाणि डीनभले यद्वि कश्चन लोप एव ।
 तमपोख्यपटिष्ठतमं कुरु विष्टपमातरिदम् ॥ ३८ ॥
 सडतामिदमभवपुस्तव नाट्यमपारजवम् ।
 अडिरन्तरशनुसडं भजतां अडुलं य अलम् ॥ ३९ ॥
 पृथिवी य सडेत न ते तटिटीश्चरि नाट्यजवम् ।
 करुणा यद्वि देवि न ते वपुषामिड का नु कथा ॥ ४० ॥
 तव शक्तिःशरीपतनं अडिरदुभुतवृष्टिरिव ।
 एदमन्तरनन्तभले मदिरारसपानमिव ॥ ४१ ॥
 परमिक्षुरसो मधुरो मदिरामदकृत्परमा ।
 मधुरा मदकृष्य भृशं तव शक्तिकलालडरी ॥ ४२ ॥
 रसनेन्द्रियमात्रामुदं वर एक्षुरसः कुरुते ।
 अडिरन्तरपि प्रमदं तव शक्तिकलालडरी ॥ ४३ ॥
 वपुषो मनसश्चधियो अलमदुभुतमादधती ।
 प्रमदं य जयत्यजरे तव शक्तिकलालडरी ॥ ४४ ॥
 तव शक्तिकलालडरी परिशोधयते भुवि यम् ।
 विदुःगामसारविदः सनिमेषममर्त्यमिमम् ॥ ४५ ॥
 लडरीमभिलाभ्य विना तव योऽनुभवं वदति ।
 अयि वञ्चित अेष मृषा विषयेण मडाविभवे ॥ ४६ ॥
 सततालडरी यद्वि ते अडिरन्तरपि प्रगुणा ।
 भवअन्धययः शिथिलो भुवि ज्वत अेव भवेत् ॥ ४७ ॥
 एड तावदपारभले सकला अपि योगकथाः ।
 तव यावदनन्तजुषो न पवित्रशरीपतनम् ॥ ४८ ॥
 विषयारिविनाशविधौ रमणीयमुपायमजे ।
 कथयेश्चरि मे विशदं तव नाम्भ न साध्यमिदम् ॥ ४९ ॥
 गणनाथकवेः कृतिभिः अडतीभिरिमाभिरजा ।
 परितृप्यतु यङ्गवधूः कपटागनाग्निकला ॥ ५० ॥

तृतीयः सुप्रतिष्ठास्तभङ्गः
 यङ्गयङ्गिकां बालमानुषाम् ।
 नौमि देवताराजवल्लभाम् ॥ ५१ ॥
 नाभिमाङ्गलश्चेतपद्मगे ।
 यङ्गदीधितेर्मङ्गले स्थिताम् ॥ ५२ ॥
 सूक्ष्मनाडिकाद्वेडधारिणीम् ।
 घोरपातकप्रातडारिणीम् ॥ ५३ ॥
 उग्रविङ्कमच्छिन्नमस्तकाम् ।
 दग्धवासनाघासजालकाम् ॥ ५४ ॥
 नौमि सद्भियं सिद्धसंस्तुताम् ।
 वज्रधारिणः शक्तिमद्भुताम् ॥ ५५ ॥
 प्राणिनां तनौ तन्तुसन्निभाम् ।
 अम्बरस्थले व्यापकप्रभाम् ॥ ५६ ॥
 थारुवर्णिनीप्रीतिवालिताम् ।
 भीमडाकिनीवीर्यनन्दिताम् ॥ ५७ ॥
 दीप्यदक्षिभाभीषितासुराम् ।
 नौमि वज्रिणः शक्तिमक्षराम् ॥ ५८ ॥
 या विशत्तपोध्वस्तपातकाम् ।
 रेणुकां सुतच्छिन्नमस्तकाम् ॥ ५९ ॥
 नौमि तामरिप्रातमर्दिनीम् ।
 नाकमेदिनीपालभामिनीम् ॥ ६० ॥
 देवसुन्दरीमस्तवालिताम् ।
 अम्बिकापदं भातु मे छितम् ॥ ६१ ॥
 शोध्यतामयं सर्वधीपुषा ।
 लोकधानि ते पादरोचिषा ॥ ६२ ॥
 कोटिशस्तव प्राज्यशक्त्यः ।
 विद्युदम्बिके पादपङ्क्तयः ॥ ६३ ॥

तासु विड्माधायियेष्टितम् ।
 तासु विष्टपज्ञानमद्भुतम् ॥ ६४ ॥
 सर्वतोऽम्ब ते पादयेष्टितम् ।
 वेत्ति तत्कृती नो जः कृतम् ॥ ६५ ॥
 वेत्ति यः कृती तत्रा तद्भलम् ।
 वेद यो नना तत्र नो कृलम् ॥ ६६ ॥
 अर्पयेत्तनुं यः सवित्रि ते ।
 शक्तिवैभवं तत्र पण्डिते ॥ ६७ ॥
 पूरुषो भवन्नूर्मिरथ्युते ।
 मत्तनुं स्त्रैयं सम्भुनक्तु ते ॥ ६८ ॥
 सर्वतो गतिर्भामिदम्ब ते ।
 मद्भुलान्तरे भातु विश्रुते ॥ ६९ ॥
 उग्रवैभवाशक्तिरन्तरे ।
 भातु ते पदप्रेयसःपरे ॥ ७० ॥
 यण्डिते पुनश्चेत्प्रयाण्डता ।
 कीदृगम्बिके सा मडोग्रता ॥ ७१ ॥
 मर्त्यलसितनं मस्तभेदिनी ।
 शक्तिरम्ब ते पातु पावनी ॥ ७२ ॥
 उत्तमोत्तमा यित्तयिन्त्यताम् ।
 कृतमस्तका मत्तकाशिनी ॥ ७३ ॥
 आत्मवैशिष्ट्यां नाशने विधिम् ।
 भ्रूडि मे जनन्यन्तरावधिम् ॥ ७४ ॥
 येतसोऽम्ब ते जायतां छितम् ।
 सौप्रतिष्ठसद्गीतमद्भुतम् ॥ ७५ ॥

यतुर्थो नरमनोरमास्तबकः
 अमरपालिनी दितिजनाशिनी ।
 भुवनभूपतेर्जयति भामिनी ॥ ७६ ॥

અતિશુભા નભસ્તલવિસારિ ભા ।
 જગદધીશિતુર્જયતિ વલ્લભા ॥ ૭૭ ॥
 સુરમહીપતેર્લુદયમોહિની ।
 કપટકામિની જયતિ માયિની ॥ ૭૮ ॥
 જયતિ કુણ્ડલીપુરનિકેતના ।
 તટિદધીશ્વરી તરલલોચના ॥ ૭૯ ॥
 વિમલમસ્તકૈર્લુદિ વિધારિતા ।
 દલિતમસ્તકા જયતિ દેવતા ॥ ૮૦ ॥
 જયતિ વિદ્યુતો યુવતિભૂમિકા ।
 ઇહ ખલાન્તકૃજજયતિ રેણુકા ॥ ૮૧ ॥
 અમિતવિક્રમે જયજયામ્બિકે ।
 પરશુધારિણો જનનિ રેણુકે ॥ ૮૨ ॥
 વિનતપાલિકે ધરણિકાલિકે ।
 જનપતિદ્વિષો જનનિ પાહિ મામ્ ॥ ૮૩ ॥
 મમ ક્તદમ્બુજં તવ પદામ્બુજે ।
 ભજતુ લીનતાં કપટનાયજે ॥ ૮૪ ॥
 ૧૦૮
 કરુણાયા ક્રિયાદ્ભગવતી શુભા ।
 મમ મુદાવહં મદમુદારભા ॥ ૮૫ ॥
 તવ મદે વૃષા જયતિ દાનવાન્ ।
 તવ મદે હરો નટતિ મોદવાન્ ॥ ૮૬ ॥
 તવ મદે રવિસ્તપતિ તેજસા ।
 તવ મદે સ્વભૂરવતિ ચૌજસા ॥ ૮૭ ॥
 તવ મદે શશી રમયતેઽભિલમ્ ।
 તવ મદેઽનિલઃ પ્રથયતે બલમ્ ॥ ૮૮ ॥
 તવ મદેઽનલો જગતિ રાજતે ।
 તવ મદે મુનિર્નિગમમીક્ષતે ॥ ૮૯ ॥
 તવ મદે ધરા ભ્રમતિ મેદિની ।

तव मदे तनुर्मम य मोदिनी ॥ ९० ॥

दडनकीलवन्निरुपभोग्रता ।

शशिमयूभवत्परमसौम्यता ॥ ९१ ॥

गगनदेशवत्स्थितिरथञ्चला ।

तपनरश्मिवद्गतिरपङ्किला ॥ ९२ ॥

अमृतवन्मदः पवनवद्धलम् ।

तव तरङ्गके किमिव नो क्लम ॥ ९३ ॥

तव नवामडामदविधाधिका ।

अघडरीसुरा जयति वीथिका ॥ ९४ ॥

तव सुचित्तिका जननि वीथिका ।

अमृतवर्षिणी जयति उर्षिणी ॥ ९५ ॥

अमरराज्ञिदेव्यसुरविघ्नडा ।

असुरपासकानवति ते कला ॥ ९६ ॥

अनुगृहीतवाक्तव गभस्तिना ।

सकलसिद्धिराङ् भवति देविना ॥ ९७ ॥

सततचिन्तनात्तव गुडान्तरे ।

नियतयेतसो जगदिदं करे ॥ ९८ ॥

जननि मे विधिं कथय भीषणे ।

विषयशात्रावज्रजविदारणे ॥ ९९ ॥

तव मनोरमे सुरपतेरिमाः ।

विदधतां मुदं नरमनोरमाः ॥ १०० ॥

द्वितीयं शतकम्

पञ्चमो रथोद्धतास्तभकः

कृतमस्तमपिशातकर्तरीं पाणिपद्मयुगलेन भिल्लतीम् ।

संस्मरामि तरुणार्करोधिषं योषितं मनसि यएडयएडिकाम् ॥ १०१ ॥

यएडयएडि तव पाणिपद्मजे यन्निजं लसति कृतमस्तकम् ।

देवि सूययति चित्तनाशनं तत्तवेन्द्रहृदयाधिनाथिके ॥ १०२ ॥

दीप्तिविग्रहलतां मडाभलां वह्निकीलनिभरक्तकुन्तलाम् ।
 संस्मरामि रतिमन्मथासनां देवतां तरुणामास्कराननाम् ॥ १०३ ॥
 रश्मिभिस्तव तनूलताङ्गता रश्मिभिस्तव कृताश्च कुन्तलाः ।
 रश्मिभिस्तव कृतं ज्वलन्मुषं रश्मिभिस्तव कृते य लोचने ॥ १०४ ॥
 देवि रश्मिकृतसर्वविग्रहे दृष्टिपातकृतसाध्वनुग्रहे ।
 अम्भरोदवसिते शरीरिणामम्भ पाडि रविभिम्भयालिके ॥ १०५ ॥
 यत्तवासनमशेषमोडनौ विद्युदक्षिरतिसूनसायकौ ।
 अेतदिन्द्रसपि भाषते त्वया तावुभावपि बलादधः कृतौ ॥ १०६ ॥
 दृष्टिरेव तव शस्त्रमाडवे शात्रवस्तु तव न क्षमः पुरः ।
 वस्त्रमम्भ दिश अेव निर्मलाः प्रेक्षितुं भवति न प्रभुः परः ॥ १०७ ॥
 यक्षुषां दशशतानि ते रुचिं पातुमेव परमस्य वज्रिणः ।
 भास्वतः करसडस्रमम्भिके लालनाय तव पादपद्मयोः ॥ १०८ ॥
 शूलमग्निदिलकस्य धूर्जटेः यङ्कमश्चजलजातयक्षुषः ।
 वज्रमम्भ मरुतां य भूपतेः तेजसस्तव कृतानि भागडैः ॥ १०९ ॥
 भैरवीयरणामङ्गबान्धवी तारिणी य सुरपक्षधारिणी ।
 कालिका य नतपालिकाऽपराश्चाडयण्डि तव भीमभूमिकाः ॥ ११० ॥
 रक्ष मे कुलमतीन्द्रिये तते राक्षसादिनि सुरैः समर्थिते ।
 पुत्राशिष्यसहितोऽडमम्भ ते पावनं पदसरोरुडं श्रये ॥ १११ ॥
 औन्द्रिदेवि भवती मडाभला छिन्नमस्तयुवतिस्तु ते कला ।
 सर्वलोकभलवित्तशेवधेः पेरक्षिताऽस्ति तव को बलावधेः ॥ ११२ ॥
 येथमम्भ रुचिरुज्ज्वलानने या य कायन विभा विभावसौ ।
 तद्व्ययं तव सवित्रि तेजसो भूमिनाकनिलयस्य वैभवम् ॥ ११३ ॥
 प्राणदा तव रुचिर्जगत्त्राये प्राणदृश्य अत कार्यभेदतः ।
 वैभवं भुवनयङ्कपालिके को नु वार्णयितुमीश्वरस्तव ॥ ११४ ॥
 उद्भवस्तवविपाकवैभवे नाशनं य जगदम्भ देडिनाम् ।
 यौवनं नयनहारिनिर्मलं वार्धकं य विततातुलप्रभे ॥ ११५ ॥
 निर्बलो भवति भूतले युवा यस्य देवि जरुठो भवेद्बली ।
 तद्भयं तव विचित्रपाकतः पाकशासनसपि क्षरेतरे ॥ ११६ ॥

वार्धकेन बलकान्तिडारिणा दारुणेन कटुकार्यकारिणा ।
 अस्तमेतमधुना पुनः कुरु त्राणदे युवकवत्पदाश्रितम् ॥ ११७ ॥
 भोगलालसतया न नूतनं देवि विह्वममपारमर्थये ।
 अत्र मे वपुषि लास्यमम्भ ते सोढुमेव मम सेयमर्थना ॥ ११८ ॥
 शक्तिरम्भ मम कायिदन्तरे या त्वयैव निडितालमल्पका ।
 वृद्धिमेत्य सडतामियं परां बाह्यशक्तिमिड निर्गलजूअराम् ॥ ११९ ॥
 अम्भ ते नरसुरासुरस्तुते दिव्यशक्तिलडरीविशोधितम् ।
 पातकानि जडतीव मामिमं कामयन्त षव सर्वसिद्धयः ॥ १२० ॥
 शक्तिरिन्द्रसपि येन्न ते मृषा भक्तिरीश्वरि न मे मृषा यदिति ।
 उल्लसन्तु रतिकन्तुपीठिके शीघ्रमेव मयि योगसिद्धयः ॥ १२१ ॥
 अस्तु भक्तिरभिलाम्भ मे न वा शक्तिरेव तव सम्प्रशोध्य माम् ।
 देवकार्यकराक्षमं बलादादधातु विदधातु यामृतम् ॥ १२२ ॥
 आस्यमम्भ तव यद्यपीक्षितं लास्यमेतदनुभूयते मया ।
 पादघातततियूर्णितान्यजे यत्र यान्ति दुरितानि सङ्क्षयम् ॥ १२३ ॥
 स्वीयशक्तिलडरीविलासिने डिङ्गुराय पदपद्मलम्बिने ।
 भाषतां विषयवैरिदारणे भङ्गवर्जितमुपायमम्बिका ॥ १२४ ॥
 निर्मले करुणया प्रपूरिते सन्ततं विकसिते मडामडे ।
 अम्बिकाडृष्टि वितन्वतामिमाः सम्प्रसादमतुलं रथोद्धताः ॥ १२५ ॥

षष्ठः स्वागतास्तबकः

योगिने बलमलं विदधाना सेवकाय कुशलानि ददाना ।
 अस्तु मे सुरधरापतिशक्तिश्चेतसश्च वपुषश्च सुभाय ॥ १२६ ॥
 कार्यमस्ति मम डिञ्चन सत्यं तज्जयाय विलपामि य सत्यम् ।
 अवेमध्यकपटैव रतिर्मे वज्रपाणिसपि ते पदपद्मे ॥ १२७ ॥
 श्रद्धया तव नुतिं विदधामि श्रद्धया तव मनुं प्रजपामि ।
 श्रद्धया तव विजृम्भितमीक्षे श्रद्धया तव कृपां य निरीक्षे ॥ १२८ ॥
 विद्युदेव भवती य मरुत्वान् विद्युदेव गिरिशो गिरिजा य ।

વિદ્યુદેવ ગણપઃ સહ સિદ્ધ્યા ષટ્કભેદ ઇહ કાર્યવિશેષૈઃ ॥ ૧૨૯ ॥

પૂરુષશ્ચ વનિતેતિ વિભેદઃ શક્તશક્તિભિદયા વચનેષુ ।

તેજ એવ ખલુ વિદ્યુતિ શક્તં વીર્યં એવ જગદીશ્ચરિ શક્તિઃ ॥ ૧૩૦ ॥

વિદ્યુદમ્બરભુવિ જવલતીશે શબ્દમમ્બ કુરુ તે ચ સુસૂક્ષ્મમ્ ।

ઇન્દ્રરુદ્રયુગલવ્યવહારે કર્મયુગ્મભિદમીશ્ચરિ બીજમ્ ॥ ૧૩૧ ॥

વૈદ્યુતસ્ય ભવસિ જવલતોડગ્ગેરમ્બ શક્તિરસતાં દમનિ ત્વમ્ ।

તસ્ય નાદવત આગમગીતા કાલિકા ભવતિ શક્તિરભીતા ॥ ૧૩૨ ॥

તેજસો રુચિરભીમકલાભ્યાં ચદ્વદીશ્ચરિ શયી ભવતી ચ ।

એવમાશ્રિતજનાવનિ ગૌરી કાલિકા ચ નિનદસ્ય કલાભ્યામ્ ॥ ૧૩૩ ॥

વૈદ્યુતોડગ્ગિરખિલેશ્ચરિ પિણ્ડે મૂલતામરસપીઠનિષણ્ણઃ ।

ઇન્દ્ર્યં ભવતિ વાગિતિ દેવં ચં વિદ્યો ગણપતિ કથયન્તિ ॥ ૧૩૪ ॥

ગ્રન્થિભેદવિકચે સરસીજે જૃમ્ભમાણમિહ વૈદ્યુતવહ્નિઃ ।

યાં રુચિં પ્રકટયત્યતિવીર્યાં સૈવ સિદ્ધિરિતિ કાચન લક્ષ્મીઃ ॥ ૧૩૫ ॥

વિદ્યુદેવ ભવતી નનુ ભાન્તી વિદ્યુદેવ નગજા નિનદન્તી ।

વિદ્યુદેવ તપસો વિલસન્તી વિગ્રહેષુ પરમેશ્ચરિ સિદ્ધિઃ ॥ ૧૩૬ ॥

નૈવ કેવલમુદારચરિત્રે વિદ્યુદદ્ભુતતમા ત્રિવિભૂતિઃ ।

વૈભવં બહુ સહસ્રવિભેદં કો નુ વર્ણયતુ પાવનિ તસ્યાઃ ॥ ૧૩૭ ॥

વૈદ્યુતં જવલનમીશ્ચરિ હિત્વા નૈવ દૈવતમભીષ્ટતમં નઃ ।

તદ્ધિભૂતિગુણગાનવિલોલા ભારતી જયતુ મે બહુલીલા ॥ ૧૩૮ ॥

તેજસશ્ચ સહસશ્ચ વિભેદાદ્યા તનુસ્તવ ભવત્યુભયાત્મા ।

તદ્વ્યં ચ મયિ ચિત્રચરિત્રે જૃમ્ભતાં નરજગત્કુશલાય ॥ ૧૩૯ ॥

પ્રાયશો નિગમવાચિ પુમાખ્યા તન્નાવાચિ વરદે વનિતાખ્યા ।

પ્રાણિનાં જનનિ તે વિબુધાનાં તત્ર હેતુરજરે રુચિભેદઃ ॥ ૧૪૦ ॥

અત્ર સિદ્ધિરુદિતા મમ દેહે ભૂમિકા ભુવનધાત્રિ તવાન્યા ।

આહ્યત્યધિકશક્તિકૃતે ત્વાં ત્વં ચ સમ્પ્રવિશ દેહગુહાં નઃ ॥ ૧૪૧ ॥

જૃમ્ભતામિયમિતઃ કુલકુણ્ડાદન્તરિક્ષતલતોડવતર ત્વમ્ ।

ઉલ્લસન્તવલસન્તુ ચ દેહે વીચયોડત્ર ભગિનીદ્વિતયસ્ય ॥ ૧૪૨ ॥

केवलं न सलसा मलनीये तेजसा य वरदेऽवतर त्वम् ।
 अत्र सिद्धिमपि केवलवीर्योल्वासिनीं जननि योजय भासा ॥ १४३ ॥
 छिन्नमुञ्जवलयतटित्प्रभनेत्रं कण्ठरक्तजलसीग्रहपात्रम् ।
 मस्तकं तव सलेश्वरि धन्यं मस्तकं मम करोतु विशून्यम् ॥ १४४ ॥
 मोयिताश्रितगुहान्तरबन्धः प्राणवांस्तव सवित्रि कबन्धः ।
 वासनाकुसुमतल्पकसुभां सम्प्रबोधयतु मे मतिमात्साम् ॥ १४५ ॥
 देवपूजययराणा तव येटी निर्विबन्धकरुणापरिपाटी ।
 वज्रपाणिसभि शोकदरिद्रं वर्णिनी भाएतु मे बहुभद्रम् ॥ १४६ ॥
 याङ्गयङ्गि तव युद्धवयस्या योगिवेद्यनिजवीर्यरहस्या ।
 येतसश्च भुजयोश्च समग्रं ऽङ्किनी दृशतु मे बलमुग्रम् ॥ १४७ ॥
 मन्मथेन सल रागरसार्द्रा पूरुषायितरता रतिरीज्या ।
 आसनं तव वशीकुरुतान्मे सर्वलोकमपि वज्रशरीरे ॥ १४८ ॥
 दृध्यतां विषयवैरिगणानां मर्दनाय रमणीयमुपायम् ।
 अभ्य शीघ्रमभिधाय नय त्वं मामिमं यराणपङ्कजबन्धुम् ॥ १४९ ॥
 तेजसा य सलसा य विभान्ती पुष्करे य यमिनां य तनूषु ।
 सम्भदं भजतु वासवशक्तिः स्वागताभिरमलाभिरिमाभिः ॥ १५० ॥

समम ष्टन्द्रवज्रास्तभकः

ज्ञानाय ङानाय य दृर्गुणानां भानाय तत्त्वस्य परस्य साक्षात् ।
 देवीं प्रपद्ये सुरपालशक्तिमेकामनशाभितो विभान्तीम् ॥ १५१ ॥
 षशोऽशरीरो जगतां परस्तात् देवी षकाया परितो जगन्ति ।
 पूर्वा विशुद्धो गुणगन्धशून्यः स्थानं गुणानामपराऽभिलानाम् ॥ १५२ ॥
 आङ्गम्य लोकं सकलं विभाति नो केवलं भूरि विभूतिरम्भा ।
 शुद्धा परस्तादपि नाथयित्ति तृपा विपापा परितश्चकास्ति ॥ १५३ ॥
 त्रौलोक्यभूजानिरणोरणिष्ठस्तस्यात्मशक्तिर्मलतो मलिष्ठा ।
 अेतद्रहस्यं भुवि वेद यो ना तत्त्वप्रसङ्गेषु न तस्य मोलः ॥ १५४ ॥
 ज्ञानं परं धर्मवदीशतत्त्वं धर्मात्मकं ज्ञानमज्जस्वतृपम् ।
 शक्तीशयोर्भक्तुमशङ्कयोरध्येवं विभागो वयसा व्यधायि ॥ १५५ ॥

दृश्यस्य सर्वस्य य भोगकाले धर्मा य धर्मश्च विभाति बोधः ।
 अन्तः समाधावयमेकत्रुपः शक्तीशभेदस्तदसावनित्यः ॥ १५६ ॥
 धर्मः परस्तात्परमेश्वरी या धर्मित्वमेषा जगति प्रयाति ।
 यावज्जगज्जुवितमप्राणशमाकाशमाश्रित्य मल्य्छरीरम् ॥ १५७ ॥
 व्यक्तित्वाकायां प्रजगुः पुमांसमेके परे क्लीबमुदाहरन्ति ।
 अस्माकमेषा परमात्मशक्तिर्माता समस्तस्य य काऽपि नारी ॥ १५८ ॥
 चिद्रूपमत्यन्तसुसूक्ष्ममेतत् ज्योतिर्यदाकाशशरीरमग्रम् ।
 प्राणैः स अथैव प्राणैः स अथैव वह्निः स अथैवाग्निश्चैव वासी ॥ १५९ ॥
 वायुश्च रुद्रश्च पुरन्दरश्च तस्यैव विश्वं दधतः पुमाण्याः ।
 शक्तिश्च काली य महाप्रयाङ्गयङ्गी य योषित्पवराह्यानि ॥ १६० ॥
 अत्रापि धर्मा पुरुषः परेषां धर्मस्तु नारी विदुषां मतेन ।
 ओषोऽपि वासैव भवेद्विभागः शक्यो विधातुं न तु वस्तुभेदात् ॥ १६१ ॥
 त्वं देवि उन्नी मडिषासुरस्य शुभ्रं सजन्तुं उतवत्यसि त्वम् ।
 त्वं योगनिद्रामधुसूदनस्य भद्रासि शक्तिर्बलवैरिणस्तवम् ॥ १६२ ॥
 कालस्य लीलासड्यारिणी त्वं वामाङ्गमस्यन्धकवैरिणस्तवम् ।
 सिद्धिस्त्वमश्रान्ततपोभिगम्या बुद्धिस्त्वमक्षुद्रमनुष्यनम्या ॥ १६३ ॥
 विद्युत्त्वमाकाशपथे यरन्ती सूर्यप्रभा त्वं परितो लसन्ती ।
 ज्वाला कृशानोरसि भीमलीला वेलातिगा त्वं परमस्य चित्तिः ॥ १६४ ॥
 भेदाः सडस्रं तव देवि सन्तु त्वं मूलशक्तिर्मम मातरैका ।
 स्तोत्राणि ते बुद्धिमतां विभूतिद्वारा बडूनीव विभान्ति लोके ॥ १६५ ॥
 उग्राणि रुपाणि सडस्रशस्ते सौम्यानि याशेषसवित्रि सन्ति ।
 व्यक्तित्वमेकं तव भूरिशक्तिव्यक्तीः पृथङ् य प्रदधाति तेभ्यः ॥ १६६ ॥
 कुर्वन्ति ताः पावनि विश्वकार्यं सर्वं य लोकाम्ब विभूतयस्ते ।
 स्ववैरिणां य प्रतिसन्धिकालं गर्वं हरन्ति क्षणदायराणाम् ॥ १६७ ॥
 यङ्गी प्रयाङ्गा तव या विभूतिः वज्रत्मिका शक्तिरपारसारा ।
 सा सम्प्रदायातुलमम्ब वीर्यं देवी डियान्मां कृतद्वेकार्यम् ॥ १६८ ॥
 आविश्य या मां वपुषो गुहायां चित्राणि ते शक्तिरजे करोति ।
 सा का तव प्राण्यविभूतिमध्ये सद्ध्येयरूपे विशदीकुरुष्व ॥ १६९ ॥

संशोधनायैव कृतिः किमस्याः सञ्चालनायापि किमु क्रियाणाम् ।
 शक्त्यै किमेषा विदधाति चेष्टामाढोस्विदृच्छं य मतिं प्रदातुम् ॥ १७० ॥
 प्राणप्रदा भीमतमा य शक्तिर्या कृत्तशीर्षा सडसाविवेश ।
 सा मे क्रियात्प्राणबलं प्रशस्तं उस्तं य मे कार्यपटुं करोतु ॥ १७१ ॥
 सन्देहजालं प्रविधूय तेजः सन्दायिनी कृत्तशिराः करोतु ।
 वृन्दारकाराधितपादपद्मा वन्दारुमन्दारलता शुभं नः ॥ १७२ ॥
 मामाविशन्ती भव वा न वा त्वं सम्पाद्येष्टे मम वा न वा त्वम् ।
 दुर्ज्ञेयसारे जननि प्रयाण्यङ्गि त्वमेका कुलदैवतं नः ॥ १७३ ॥
 नाशं विधातुं विषयद्विषां मे पाशत्रयान्मोचयितुं य देहम् ।
 शेषाडिवर्षे पदकिङ्कुराय भाषस्व योगं जननि प्रयाण्ये ॥ १७४ ॥
 सर्वात्मशक्तेः पदबन्धुगीताः कुर्वन्तु भूयांसमिड प्रमोदम् ।
 युक्तस्य देव्यास्तटितः समाधिमतस्य चित्तस्य ममेन्द्रवजाः ॥ १७५ ॥

अष्टमो भयडारिस्तभक्तः

उग्रतरनादां पापडरपाद्याम् ।
 नौमि भलमारीं वज्रधरनारीम् ॥ १७६ ॥
 शक्तकराणानां गुप्तभरणां ।
 ध्वान्तडरविद्युद्भीचिकिराणाम् ॥ १७७ ॥
 नित्यकराणानां व्योमशरणां ।
 अस्मि गुणवन्दी मातृशरणां ॥ १७८ ॥
 कायन शबर्यां देवि मुनिनार्याम् ।
 पुण्यवदधीते मोहनकला ते ॥ १७९ ॥
 कायिदपि तस्यां मौनिजनगीते ।
 कृत्तशिरसीशे भीषणकला ते ॥ १८० ॥
 मञ्जुतरगुञ्जालारनिकरायै ।
 यापशरयुक्तप्रोज्ज्वलकरायै ॥ १८१ ॥
 सर्वजनयक्षुस्तर्पणविभायै ।

જડ્ગમવિચિત્રાસ્વર્ણલતિકાયૈ ॥ ૧૮૨ ॥
 અભચિકુરાયૈ શુભહસિતાયૈ ।
 માદકમનોહ્ણસ્વાદુવચનાયૈ ॥ ૧૮૩ ॥
 ઇન્દુવદનાયૈ કુન્દરદનાયૈ ।
 મન્દરકુચાયૈ મન્દગમનાયૈ ॥ ૧૮૪ ॥
 અઞ્જલિરયં મે કઞ્જનચનાયૈ ।
 મૌનિકુલનાયૈ પાવનશબર્યૈ ॥ ૧૮૫ ॥
 પાવનચરિત્રાં મારમણપુત્રામ્ ।
 છિન્નશિરસં તાં નૌમિ મુનિકાન્તામ્ ॥ ૧૮૬ ॥
 માતરયિ વીર્યત્રાતવરધર્મે ।
 માડસ્તુ હૃદિ મોહઃ સન્તિરિપુર્મે ॥ ૧૮૭ ॥
 દેવિ મુનિચેતો રડ્ગલસદ્ધર્મે ।
 માડસ્તુ હૃદિ કામઃ સુસ્થિતિરિપુર્મે ॥ ૧૮૮ ॥
 દેવજનભર્તુઃ પ્રાણસપ્તિ રામે ।
 માડસ્તુ હૃદિ ભીતિર્વીર્યદમની મે ॥ ૧૮૯ ॥
 વ્યોમચરિ માતર્ભામયિ વિસીમે ।
 માડસ્તુ હૃદિ કોપો બુદ્ધિદમનો મે ॥ ૧૯૦ ॥
 સાધ્ધવનલોલે દેવિ બહુલીલે ।
 અસ્તુ મમ ઘૈર્ય ચેતસિ સુવીર્યમ્ ॥ ૧૯૧ ॥
 સર્વતનુપાકાધાયિ તવ ભવ્યમ્ ।
 અસ્તુ વરતેજો નેતૃ મમ દિવ્યમ્ ॥ ૧૯૨ ॥
 ઇચ્છતિ સવિત્રી યત્ પ્રિયસુતાય ।
 તદ્ધિતર સર્વ દેવિ ભજકાય ॥ ૧૯૩ ॥
 ઇચ્છતિ મનુષ્યો યદ્ધિપુજનાય ।
 મત્તદયિ દૂરે પાલય વિધાય ॥ ૧૯૪ ॥
 વર્ધયતુ તેજો વર્ધયતુ શક્તિમ્ ।
 વર્ધયતુ મેડમ્બા વજ્રભૃતિભક્તિમ્ ॥ ૧૯૫ ॥

वज्रमयि मातर्वज्रधरभक्तः ।
 अस्तु तव वीर्यादत्र भुवि शक्तः ॥ १८६ ॥
 नश्यतु समस्तो वज्रधरवैरी ।
 अेतु जयमन्तर्वज्रधरनारी ॥ १८७ ॥
 उस्तधृतमुण्डः कश्चन कबन्धः ।
 अस्तु मम भिन्नग्रन्थिययबन्धः ॥ १८८ ॥
 साधय मदिष्टं योगमभिधाय ।
 देवि विषयारिप्रातदमनाय ॥ १८९ ॥
 सम्मदयतान्मे स्वांशकृतशम्भाम् ।
 यारुभयडारिच्छन्तु एदमम्भाम् ॥ २०० ॥

तृतीयं शतकम्

नवमो मदलेभास्तभक्तः

वन्दे वासवशक्तेः पादाब्जं प्रियभक्तम् ।
 प्रातर्भास्कररक्तं पापध्वंसनशक्तम् ॥ २०१ ॥
 डुङ्गारानलकीलादग्धारातिसम्भूडाम् ।
 विद्युद्भासुरवीक्षानिर्धूताश्रितमोडाम् ॥ २०२ ॥
 देवस्त्रीनिटलेन्दुज्योत्स्नालालितपादाम् ।
 मेघश्रेण्युपज्ज्वल्यश्रोत्रार्ककनादाम् ॥ २०३ ॥
 दीप्तां भास्करकोटिच्छायायामिव मत्राम् ।
 गात्रालम्बिविनैवक्षीमं किञ्चिदिनत्राम् ॥ २०४ ॥
 कण्ठे कल्पितडारं मुण्डानां शतकेन ।
 ज्ञेयामूल्यरडस्यां निद्र्याजं भजडेन ॥ २०५ ॥
 स्वर्गस्य क्षितिपालं पश्यन्तीं प्राणयेन ।
 धुन्वानां विबुधानां भीतिं शक्तशयेन ॥ २०६ ॥
 शक्तीनामधिराज्ञीं मायानामधिनाथाम् ।
 यएडां कामपियाएडीं गायाम्यद्भुतगाथाम् ॥ २०७ ॥
 भित्त्वा भस्तकमेतत् पादाघातभवेन ।

आविश्याभिलकायं भेलत्यावनलीलम् ॥ २०८ ॥

वेगेनावतरत्ते तेजोनाशितपाशम् ।

याएउं यएिउं समस्तं गोप्यं भासयतान्मे ॥ २०९ ॥

अन्तः किञ्च्य ङडिस्ते मातर्दाशितमस्ते ।

मामावृत्य समन्तात्तेजः कर्म करोतु ॥ २१० ॥

ठन्द्राएीकलया यत्कृत्तामाविशदुग्ना ।

शक्यं वर्णयितुं तद्दृश्यं डेन भुघेन ॥ २११ ॥

प्राशापेतशरीराण्यावेष्टु प्रभवन्तः ।

भेतालास्तव भृत्याश्चाएउं यएिउं यरन्तः ॥ २१२ ॥

छिन्नां सम्प्रविशन्तीवजेश्चर्यतिशक्ता ।

निःशेषैरतिभीमैर्भेतालैरभिषिक्ता ॥ २१३ ॥

भेतालाः परमुग्नास्त्वं तेष्वप्यधिकोग्रा ।

तस्मादाडुुरयि त्वां याएडामीश्वरि याएडीम् ॥ २१४ ॥

आसीद्धातयितुं त्वां साधोर्धीर्जमदग्नेः ।

भेतालप्रभुसर्गायोल्लङ्घ्यैव निसर्गम् ॥ २१५ ॥

आदृष्टाशमवित्तो ङन्तासात्त्विकमौलिः ।

वध्या निश्चलसाध्वी शोय्येतश्च कथा का ॥ २१६ ॥

निर्यद्रक्तकण्ठेभ्यः कण्ठात्ते भुवि जाताः ।

मार्याधामयवीजुभूतस्तम्भविशेषाः ॥ २१७ ॥

करागारनिवासात्माडिष्मपत्यधिपस्य ।

जाता भार्गवशङ्का ङत्यायास्तव मूलम् ॥ २१८ ॥

सत्यं तेऽम्भ यरित्रां भद्रः कोऽपि निगुड्य ।

त्रातुं यादवकीर्तिं मिथ्याडेतुमवादीत् ॥ २१९ ॥

अन्यागारनिवासे ङत्या त्याग उताडो ।

स्त्रीणां येत्परुषं धिग्भावं पूरुषजातेः ॥ २२० ॥

स्वातन्त्र्यं वनितानां त्रातुं मातरधीशे ।

दूरीकर्तुमपारं दैन्यं पञ्चमजातेः ॥ २२१ ॥

धर्मं व्याजमधर्मं भूलोके परिहर्तुम् ।
वेदार्थं य गभीरे सन्देशानपि हर्तुम् ॥ २२२ ॥
घोरं वर्णविभेदं कर्तुं य स्मृतिशेषम् ।
उल्लासं मतिशक्त्योर्मख्यं देहि मलान्तम् ॥ २२३ ॥
योगं मे विषयादीन् निर्मूलं परिभारुम् ।
श्रीमातः कुरु चित्तं कारुण्येन निदृष्टुम् ॥ २२४ ॥
याङ्ग्याधरुतमायाः चित्तं संयममत्तम् ।
भूयः सम्मद्यन्तां डैरभ्यो मदलेषाः ॥ २२५ ॥

दशमः पथ्यावङ्गत्रास्तभङ्कः

धन्द्राण्याः परमां शक्तिं सर्वभूताधिनायिकाम् ।
प्रयाङ्ग्यङ्गिउकां देवीं छिन्नमस्तां नमाम्यहम् ॥ २२६ ॥
धन्द्राण्याः शक्तिसारेण प्रादुर्भूते परात्परे ।
प्रयाङ्ग्यङ्गिउ वजात्मन् वैरोयनि नमोऽस्तु ते ॥ २२७ ॥
त्वं विश्वधानि वृत्रारेः आयुधस्याधिदेवता ।
सर्वप्रयाङ्गभावानां मध्ये प्रकृतितः परा ॥ २२८ ॥
सर्वस्मिन्नपि विश्वस्य सर्गोऽनर्गलविङ्कमे ।
त्वत्तश्चाङ्गुतमो भावो न भूतो न भविष्यति ॥ २२९ ॥
तटितः शक्तिसारेण वज्रं निर्मितमायुधम् ।
अभूत्तद्धिनयदेवं तटिदेव निजशतः ॥ २३० ॥
पर्वतश्च पुलोमा य सजलोऽयं घनाघनः ।
पार्वतीति तटिदेवीं पौलोमीति य तद्धिदुः ॥ २३१ ॥
शैवानां भाषया देवि त्वं तटिदेवि पार्वती ।
अन्द्राणां भाषया मातः पौलोमी त्वमनामये ॥ २३२ ॥
पूर्वेषां दयितः शब्दो दूर्गेति दुरितापडे ।
प्रयाङ्ग्यङ्गिउकाशब्द उत्तरेषामतिप्रियः ॥ २३३ ॥
वैष्णवानां गिरा देवि योगमाया त्वमद्भुता ।
वाया डैरङ्ग्यगर्भाणां सवित्रि त्वं सरस्वती ॥ २३४ ॥

ध्याना भुवनं सर्वं व्यापिकापद्विवर्जिता ।
 तद्विच्छिन्नायते व्योम्नि प्राणित्यपि विराजते ॥ २३५ ॥
 प्रथमप्रश्नोत्तरात् सेयं तद्विच्छिन्नायते तेजसा ।
 विश्वस्मिन्नभिलान्भावान्माताऽनुभवति स्वयम् ॥ २३६ ॥
 भावानामनुभूतानां वाक्यत्वेनावभासनम् ।
 भवत्यव्यक्तशब्देऽस्याः सर्वविज्ञानशेवधौ ॥ २३७ ॥
 यद्वि सा सर्वजगतां प्राणश्चेतश्च शेमुषी ।
 प्राणयेतोमनीषाणां तस्याः को नाम संशयः ॥ २३८ ॥
 प्राणन्ती चिन्तयन्ती सा राजन्ती च विधायसि ।
 तद्विच्छिन्नायमाना च देवी विजयतेतराम् ॥ २३९ ॥
 सेखया धधती रुपं मोहनं कीर्त्यते शयी ।
 प्रथमप्रश्नोत्तरात् गीता भिन्नाया भिषाणां वपुः ॥ २४० ॥
 पिण्डे कुण्डलिनीशक्तिः सैव ब्रह्माण्ड्यालिका ।
 निद्राति जडदेहेषु योगिदेहेषु भेलति ॥ २४१ ॥
 ओषा वैशेयनी दुर्गा ज्वलन्ती तपसा परा ।
 समुल्लसति यस्यान्तः स ज्वन्नेव मुच्यते ॥ २४२ ॥
 योगिनो बोधयन्ती मां योगेन नियतप्रताः ।
 सर्वार्पकस्य देहे सा स्वयमेव समुल्लसेत् ॥ २४३ ॥
 शारीरशक्तिमाश्रय योगी सग्यालको भवेत् ।
 बाह्यशारीरशक्त्योस्तु योगो नानुग्रहं विना ॥ २४४ ॥
 यण्डनारीस्वरूपेण तद्विद्रूपेण याम्बरे ।
 पिण्डे कुण्डलिनीतन्वा यरन्ती देवि राजसे ॥ २४५ ॥
 मस्तकस्थानमनसो मण्डले वि विनाशनात् ।
 रेषुकायामुतावेशात् कृत्तमस्तेति ते पदम् ॥ २४६ ॥
 यदाविशस्त्वमुत्रेऽम्भ रेषुकामुत्रतेजसा ।
 तदा पृथग्मण्डलशक्तिः सा व्यक्तिः समपद्यते ॥ २४७ ॥
 व्यक्तीनां दुर्जनघ्नीनां त्वत्तेजोभागजन्मनाम् ।
 अद्भुत्वेपि त्वमेकैव मूलशक्तिः सनातनी ॥ २४८ ॥

उपायमभिधायाम्भा विषयारिविदारणे ।
 प्रयाङ्ग्यङ्गिका देवी विनयत्वङ्घ्निसेविनम् ॥ २४९ ॥
 रमयन्तामुपश्लोकयन्ति यान्ति क्तदन्तरम् ।
 पथ्यावङ्ग्राणि पापघ्नीमेतानि स्थिन्नस्तकाम् ॥ २५० ॥

अेकादश उपजातिस्तभङ्कः

भेरुपमानस्तनभारतान्तां शङ्कस्य लीलासङ्ग्यारिणीं ताम् ।
 ङर्तुं समूलं ङ्दयस्य मोहं प्रयाङ्ग्यङ्गीमभिव्यादयेऽङ्गम् ॥ २५१ ॥
 वेदादिबीजं जलजाक्षजाया प्राणप्रिया शीतमयूपमौलेः ।
 कन्तुर्विधातुर्ङ्दयाधिनाथा जलं जकारो दहनेन युक्तः ॥ २५२ ॥
 तोयं पुनर्द्वादशवर्णयुक्तं त्रायोदशेनाथ युतः कृशानुः ।
 तालव्यवर्गप्रथमो नकारः ततध्त्तुर्थस्वरसम्प्रयुक्तः ॥ २५३ ॥
 अेकादशेनाथ युतः समीरः स षष्ठभिन्दुः सरणिः सुराणाम् ।
 तदेव बीजं पुनरस्त्रमन्ते कृपीटयोनेर्मनसोऽधिनाथा ॥ २५४ ॥
 विद्या त्वियं सर्दिशाक्षराढ्या स्वयं मडाकालमुभोपदिष्टा ।
 गोप्यासु गोप्या सुकृतैरवाप्या षष्ठीविनुत्या परमेष्ठिनापि ॥ २५५ ॥
 स्थाने सङ्गस्रष्टदसायकस्य पुनर्यद्दीशानमनोधिनाथा ।
 सर्वार्थदः सर्दिशाक्षरोऽन्यः प्रयाङ्ग्यङ्गी मनुस्त्रमः स्यात् ॥ २५६ ॥
 वेदादिबीजेन विडीनमाद्यं पुनर्भावानीवियुतं द्वितीयम् ।
 मन्त्रावुभौ षोडशवर्णयुक्तौ प्रयाङ्ग्यङ्ग्याः पविनायिकायाः ॥ २५७ ॥
 मन्त्रे तृतीये यद्वि कूर्यबीजं स्थाने रतेर्ज्वितवल्लभस्य ।
 मन्त्रोऽपरः षोडशवर्णयुक्तः प्रयाङ्ग्यङ्ग्याः पटुशक्तिरुक्तः ॥ २५८ ॥
 अयं उदेर्वल्लभ्या विडीनो मन्त्रोऽपरः पञ्चदशाक्षरः स्यात् ।
 ङोधश्च सम्भोधनमस्त्रमग्नेः सीमन्तिनी येति धरेन्दुवर्णः ॥ २५९ ॥
 धेनुः कृशानोङ्दयेश्चरी य प्रयाङ्ग्यङ्गी मनुस्त्रिवर्णः ।
 अेकैव धेनुः सुरराजशक्तेः अेकाक्षरः कश्चन मन्त्रराजः ॥ २६० ॥
 अेतेषु तन्त्राप्रणुतेषु भक्तो मन्त्रां नवस्वन्यतमं गृहीत्वा ।

यः संश्रयेताश्रितकामधेनुं प्रयत्नयत्नीं स भवेत् कृतार्थः ॥ २६१ ॥
 वेदादिरम्भोरुडनेत्रजाया मायाङ्कुशभ्रमनोधिनाथाः ।
 छतीयमव्याजरतिं जपन्तं पञ्चाक्षरी रक्षति रेणुकायाः ॥ २६२ ॥
 ऋष्यादिसङ्कीर्तनमेषु माऽस्तु कराङ्गविन्यासविधिश्च माऽस्तु ।
 मूर्तिं यथोक्तामुत द्रियतत्त्वं ध्यात्वा जपेत् सिद्धिरसंशयं स्यात् ॥ २६३ ॥
 नाभिस्थशुक्लाब्जगसूर्यभिम्बे संसक्तरत्यम्बुजभाषापीठे ।
 स्थितां पटेनान्यतरेषु सम्यगुत्क्षिप्तमीमान्यतराङ्घ्रिपद्मा ॥ २६४ ॥
 द्विगम्बरामर्कसदस्रभासमाच्छादितां दीधितिपञ्जरेण ।
 कण्ठस्थलीभासुरमुण्डमालां लीलासर्पी देवजनाधिपस्य ॥ २६५ ॥
 छिन्नं शिरः कीर्णकयं दधानां करेण कण्ठोद्गतरक्त्याराम् ।
 धारात्रये तत्र य मधुधारां करस्थवक्त्रेण मुदा पिबन्तीम् ॥ २६६ ॥
 पार्श्वे सर्पी भासुरवर्णिनीं य पार्श्वान्तरे भीषण्डाकिनीं य ।
 अन्ये पिबन्त्यावसुगम्बुधारे निरीक्षमाणामतिसम्भटेन ॥ २६७ ॥
 भयङ्कराडीश्वरभङ्गमौलिं ज्वलद्युगान्तानलकीलकेशीम् ।
 स्फुरत्प्रभाभासुरविद्युदक्षीं यत्नीं प्रयत्नां विदधीत चित्ते ॥ २६८ ॥
 गुञ्जङ्गलाकल्पितयारुढारा शीर्षे शिषाण्डं शिभिन्नो वडन्ती ।
 धनुश्च बाणाऽधती कराभ्यां सा रेणुका वल्लभत्वचिन्त्या ॥ २६९ ॥
 तटिज्जरीं कामपि सम्प्रश्यन् आकाशतः सर्वतनौ पतन्तीम् ।
 मौनेन तिष्ठेधमिनां वरिष्ठो यद्येतदम्बास्मरणं प्रशास्तम् ॥ २७० ॥
 दृश्यानशेषानपि वर्जयित्वा दृष्टिं निजं सूक्ष्ममण्डःस्वतृपाम् ।
 निभालयेद्यन्मनसा वरीयानन्वोऽयमम्बास्मरणस्य मार्गः ॥ २७१ ॥
 विना प्रपत्तिं प्रथमो न सिध्येत् मार्गोऽनयोः केवलभावनातः ।
 दुर्दिस्थले योगबलेन चित्तेर्निष्ठां विना सिध्यति न द्वितीयः ॥ २७२ ॥
 आरम्भ एवात्र पथोर्विभेदः कृते न भेदो रमणो यथाह ।
 स्थितौ धियो ऽस्तगताप्रपत्तिः प्रपत्तिसिद्धौ सुलभैव निष्ठा ॥ २७३ ॥
 उपायमेकं विषयारिनाशविधौ विधायावगतं ममाम्बा ।
 कृत्वा समर्थं य निजानुकम्पां प्रयत्नयत्नीं प्रथयत्वपाराम् ॥ २७४ ॥

सध्यानमार्गं वरमन्त्रकल्पं प्रयत्नयत्न्याः परिकीर्तयन्त्यः ।
भवन्तु मोक्षातिशयाय शक्तेरुपासकानामुपजातयो नः ॥ २७५ ॥

द्वादशो नारायिकास्तभक्तः

वीर्यं जवे च पौरुषे योषाऽपि विश्वतोऽधिका ।
मां पातु विश्वयालिका माता प्रयत्नयत्निका ॥ २७६ ॥
शुद्धा चितिः सतः पुरा पश्चात्प्रभः शरीरका ।
योषातनुस्ततः परं माता प्रयत्नयत्निका ॥ २७७ ॥
पारे परात्मनः प्रभा षे शक्तिरुत्तमोत्तमा ।
पिण्डेषु कुण्डलिन्यजा माता प्रयत्नयत्निका ॥ २७८ ॥
नाडे विलासशेवघिर्नालीकलोचना शयी ।
प्राणप्रकृष्टविष्टपे माता प्रयत्नयत्निका ॥ २७९ ॥
येकस्य सा महेन्दिरा देवी परस्य कालिका ।
अस्माकमुज्ज्वलानना माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८० ॥
राजुवबान्धवो द्विवि द्वाद्विन्यपारपुष्करे ।
अग्निर्मनुष्यविष्टपे माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८१ ॥
तेजः समस्तपायकं यक्षुः समस्तलोककम् ।
चित्तं समस्तचिन्तकं माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८२ ॥
द्वैस्तेजसां मडानिधिः भूमिश्च भूतधारिणी ।
आपश्च सूक्ष्मवीचयो माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८३ ॥
निर्बाहुकस्य सा करो निर्मस्तकस्य सा मुग्धम् ।
अन्धस्य सा विलोचनं माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८४ ॥
पाणिं विना करोति सा जनाति मानसं विना ।
यक्षुर्विना च वीक्षते माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८५ ॥
उस्तस्य उस्त उत्तमः चित्तस्य चित्तमद्भुतम् ।
नेत्रास्य नेत्रामायतं माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८६ ॥
सा भारती मनीषिणां सा मानसं मडात्मनाम् ।
सा लोचनं प्रजानतां माता प्रयत्नयत्निका ॥ २८७ ॥

सक्तिः समस्तबाधिका युक्तिः समस्तसाधिका ।
शक्तिः समस्तयाविका माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २८८ ॥
छिन्नाऽपि जुवधारिणी लीमाऽपि शान्तिदायिनी ।
योषाऽपि वीर्यवर्धनी माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २८९ ॥
माडेन्द्रशक्तिरुत्तमा सूक्ष्माऽपि भारवत्तमा ।
शातापि तेजसा तता माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९० ॥
पुत्रेण कृतमस्तकामाविश्य रेणुकातनुम् ।
सा भेलति क्षमातले माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९१ ॥
मामुग्रपापडारिणी सर्वप्रपञ्चधारिणी ।
पायादपायतोऽभिलान् माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९२ ॥
धन्देशुरारिर्हरि त्रैलोक्यभूमिभर्तारि ।
भक्तिं तनोतु मे परां माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९३ ॥
निष्मामनन्ययालितां श्रेष्ठां धियं य सर्वगाम् ।
गीता सुरैर्ददातु मे माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९४ ॥
सत्यां गिरं ददातु मे नित्यां करोतु य स्थितिम् ।
धूताभिलाऽघसन्ततिः माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९५ ॥
सर्वं य मे कृताकृतं कर्माग्रमल्पमेव वा ।
सम्भूरयत्वनामया माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९६ ॥
तेजोऽस्वपया भूयाद्दत्तस्य धारया ।
विश्रावभासिकेऽह मे माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९७ ॥
सा मेऽल्पमर्त्याश्रितां हत्वाऽधमामहङ्कृतिम् ।
आक्रम्य भातु मे तनुं माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९८ ॥
आत्मारिनाशने विधिं सा मेऽभिधायवत्सला ।
सर्वं धुनोतु संशयं माता प्रयण्डयण्डिका ॥ २९९ ॥
येताभिरुत्तमांशुभिः नारायिकाभिरीश्वरी ।
सन्तोषमेतु वर्धतां माता प्रयण्डयण्डिका ॥ ३०० ॥
॥ इति श्रीभगवन्महर्षिर्महाभारतवासानो वासिष्ठस्य
नरसिंहसूनोर्गणपतेः कृतिः प्रयण्डयण्डीत्रिशती समाप्ता ॥

From Complete works of Shri Vasishtha Ganapati Muni Vol. 2.15

Proofread by Kaushal S. Kaloo kaushalskaloo at gmail.com

——
prachanDachanDitrishatI
pdf was typeset on January 14, 2022

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

